

Ware Christelijke Eenheid

Bron: <https://www.wayoflife.org/database/unity.html>, 25-7-2024

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling, plaatje, inlas door M.V.

De roep om christelijke eenheid wordt vandaag de dag overal gehoord, van katholieken en protestanten, modernisten en evangelicals, emergents en zelfs sommige fundamentalisten.

We moeten voorbij de emotionaliteit van deze beweging gaan en beschouwen wat de Bijbel zelf leert over eenheid.

JOHANNES 17:21 – “opdat zij allen één zullen zijn, zoals U, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zullen zijn, opdat de wereld zal geloven dat U Mij gezonden hebt”.

De moderne oecumenische beweging heeft Johannes 17:21 als een van haar themaverzen genomen en ze beweert dat de eenheid waarvoor Christus bad een oecumenische eenheid van belijdende christenen is die de bijbelse leer negeert.

De context van Johannes 17 maakt echter korte metten met deze mythe. In Johannes 17 stelt de Heer duidelijk dat de eenheid waar Hij om bad een eenheid is, gebaseerd op redding, waarheid, gehoorzaamheid en afscheiding van de wereld.

“Ik heb Uw Naam geopenbaard aan de mensen die U Mij uit de wereld gegeven hebt. Zij waren van U en U hebt hen Mij gegeven, en ZIJ HEBBEN UW WOORD IN ACHT GENOMEN. ... 8 Want DE WOORDEN DIE U MIJ GEGEVEN HEBT, HEB IK HUN GEGEVEN, en zij hebben ze aangenomen, en zij hebben daadwerkelijk erkend dat Ik van U uitgegaan ben, en hebben geloofd dat U Mij gezonden hebt. ... 14 IK HEB HUN UW WOORD GEGEVEN, en de wereld heeft hen gehaat, omdat zij niet van de wereld zijn, zoals Ik niet van de wereld ben. ... 17 Heilig hen door UW WAARHEID; Uw woord is de WAARHEID. ... 19 En Ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheiligd zijn IN DE WAARHEID” (Johannes 17:6, 8, 14, 17, 19).

Dit is geen eenheid van ware met valse christenen, van echte met nominale christenen, van gezonde leer met ketterij. **Het is geen eenheid die leerstellige verschillen negeert ter wille van een grotere gemeenschap.**

In feite is er niets in het gebed van de Heer Jezus dat erop wijst dat de mens ook maar iets moet doen om de eenheid te scheppen die hierin wordt beschreven. **Johannes 17 is geen gebod gericht tot mensen;** het is een Hogepriesterlijk gebed gericht tot God de Vader, en het gebed werd verhoord. Het beschrijft een geestelijke werkelijkheid die door God is geschapen onder echte wedergeboren heiligen die toegewijd zijn aan de Schriften, niet een mogelijkheid die door de mens moet worden georganiseerd.

1 KORINTHIËRS 1:10 – “Maar ik roep u ertoe op, broeders, door de Naam van onze Heere Jezus Christus, dat u allen eensgezind bent in uw spreken, en dat er onder u geen scheuringen zijn, maar dat u hecht aaneengesmeed bent, één van denken en één van gevoelen”.

We zien in dit vers dat Bijbelse eenheid in de eerste plaats een kwestie is van één geest hebben. Dit is **in strijd met de oecumenische filosofie van “eenheid in verscheidenheid”.** Het soort “eenheid” dat we in de oecumenische beweging vinden, is helemaal geen echte eenheid; het is verwarring; het is “Babel”.

Merk ten tweede op dat de eenheid die God eist, in de gemeente moet zijn. Deze vermaning was in de eerste plaats gericht aan een kerk. Het is mogelijk om het soort eenheid dat hier wordt beschreven in de gemeente te hebben, omdat leerstellingen kunnen worden overeengekomen en gehandhaafd door middel van een kerkovereenkomst (verbond) en geloofsbelijdenis. In de kerk kunnen we dezelfde leer hebben van Christus, de Heilige Geest, verlossing, geestelijke gaven, heiliging, christelijk leven, profetie, noem maar op, omdat we een geloofsverklaring hebben en vereisten voor

kerklidmaatschap en we hebben herders en discipline; maar dit is onmogelijk in een brede oecumenische context.

EFEZIËRS 4:1-6 – “Zo roep ik, de gevangene in de Heere, u op tot een wandel die de roeping waarmee u geroepen bent, waardig is, ² in alle nederigheid en zachtmoedigheid, met geduld, door elkaar in liefde te verdragen, ³ en u te beijveren om de eenheid van de Geest te bewaren door de band van de vrede: ⁴ één lichaam en één Geest, zoals u ook geroepen bent tot één hoop van uw roeping, ⁵ één Heere, één geloof, één doop, ⁶ één God en Vader van allen, Die boven allen en door allen en in u allen is”.

In deze passage zien we de ware bijbelse eenheid en die staat ver af van de oecumenische filosofie.

Ten eerste is ware christelijke eenheid een eenheid van de Geest (Efeziërs 4:3).

Dit betekent dat het een eenheid is waarbij diegenen betrokken zijn die worden verwekt door en geleid door de Geest van God. Vergelijk dit met het oecumenische concept van het samenbrengen van iedereen die de naam van Christus noemt, ongeacht zijn of haar werkelijke geestelijke toestand. Op een grote oecumenische conferentie in St. Louis in 2000 (het Noord-Amerikaanse Congres over de Heilige Geest en Wereldevangelisatie), vroeg ik aan veel van de mensen die de bedieningsstands bemanden: “Wanneer bent u wedergeboren?” Niet één gaf een Schriftuurlijk antwoord. Sommigen zeiden dat ze wedergeboren waren toen ze gedoopt werden. Sommigen, toen ze een charismatische stijl ervaring hadden. Anderen waren niet eens bekend met de term. Toch zijn al deze mensen nauw betrokken bij het leiderschap binnen de oecumenische beweging.

Ten tweede is ware christelijke eenheid een eenheid van het ene geloof (Efeziërs 4:5).

Bijbelse eenheid is onmogelijk zonder het eenmaal overgeleverde geloof dat door de apostelen werd onderwezen. Gods volk wordt opgeroepen “om te strijden voor het geloof dat eenmaal aan de heiligen overgeleverd is” (Judas 3). Er is geen eenheid tussen degenen die geloven en de Bijbel volgen en degenen die dat niet doen. Merk op dat “het geloof” niet is onderverdeeld in kardinale en secundaire kwesties. In Mattheüs 23:23 leerde Jezus dat, hoewel niet alles in de Schrift even belangrijk is, alles enig belang heeft. Niets wat duidelijk in de Schrift wordt onderwezen, moet worden veracht en terzijde worden geschoven met het oog op eenheid. In 1 Timotheüs 6:14 leerde Paulus Timotheüs om de apostolische leer “onbevlekt” te bewaren tot de wederkomst van Christus. Vlekken zijn kleine, ogenschijnlijk onbeduidende dingen. Paulus leerde Timotheüs dus om alles in de Schrift te waarderen. Het thema van 1 Timotheüs is de praktische kerkelijke waarheid (1 Timotheüs 3:15). In deze brief behandelde Paulus zaken als kerkbestuur (1 Timotheüs 3) en de rol van de vrouw in het kerkelijk werk (1 Timotheüs 2). Dit zijn precies de dingen die doorgaans worden gebagatelliseerd in oecumenische ondernemingen, omdat ze van “secundair” belang worden geacht. Toch leerde Paulus Timotheüs om al deze dingen onbevlekt te houden totdat Jezus komt. Timotheüs kreeg de opdracht om “geen andere leer te onderwijzen” (1 Timotheüs 1:3). Dat is de strengste soort norm voor de leer, en wanneer men die norm van de leer vasthoudt, is het onmogelijk om oecumenisch te zijn, zelfs in de mildste nieuw-evangelische zin.

Ten derde is ware christelijke eenheid een eenheid die gevonden wordt in de nieuwtestamentische samenkomst.

Het gebod in Efeziërs 4:3 is gericht aan de gemeente te Efeze (Efeziërs 1:1). Het was niet gericht aan “het wereldwijde lichaam van christenen”. Zoals we hebben gezien, is het mogelijk om Bijbelse eenheid binnen de gemeente te beoefenen, omdat leer en gerechtigheid daar kunnen worden gehandhaafd en bewaard. Buiten de vergadering is er echter geen bijbelse discipline, leiderschap of toezicht. Wanneer christenen proberen interkerkelijke en parakerkelijke eenheid te beoefenen, is er altijd een compromis, omdat respect voor elk aspect van het nieuwtestamentische geloof resulteert in verdeeldheid in plaats van eenheid. Ik ben niet verantwoordelijk om een eenheid te bewaren met elke belijdende christen in de wereld, maar met de gelovigen in mijn vergadering, in mijn plaatselijke lichaam en met anderen met wie ik echt gelijkgestemd ben. De Bijbel zegt dat we God moeten verheerlijken “eensgezind, met één mond” (Romeinen 15:6). Dat is geen beschrijving van welke vorm van oecumene dan ook! Dit is alleen mogelijk in de nieuwtestamentische samenkomst, waar gelovigen verenigd kunnen worden in leer en geest en doel op een manier die in een bredere context onmogelijk is.

FILIPPENZEN 1:27 – “Alleen, wandel het Evangelie van Christus waardig, opdat ik, of ik nu kom en u zie of dat ik afwezig ben, van uw zaken mag horen dat u vaststaat in één geest, en dat u samen eensgezind strijdt door het geloof in het Evangelie”.

De leer van deze passage is dat, ten eerste, bijbelse eenheid een functie is van de plaatselijke kerk.

Deze instructie was gericht aan de kerk in Filippi. Ware christelijke eenheid is geen kwestie van parakerken of interkerken.

Ten tweede betekent Bijbelse eenheid dat we één van geest zijn.

Het is geen oecumenische “eenheid in verscheidenheid”. Vergelijk Romeinen 15:5-6; 1 Korinthiërs 1:10; 2 Korinthiërs 13:11.

Ten derde vereist Bijbelse eenheid totale toewijding aan het ene apostolische geloof.

Het geloof in het Nieuwe Testament bestaat niet uit vele afzonderlijke leerstellingen, maar is één verenigd geheel van waarheid waarin alle leerstellingen passen. Het is onschrijftuurlijk om te denken dat slechts een paar “kardinale” Bijbelse doctrines nodig zijn, terwijl andere leringen en praktijken van het Nieuwe Testament tertiair zijn en kunnen worden genegeerd omwille van de eenheid. Zoals we hebben gezien, instrueerde de apostel Paulus Timotheüs om elk aspect van de bijbelse waarheid “onbevlekt” te bewaren tot de wederkomst van Christus (1 Timotheüs 6:14). Dit verwijst naar de details van het Woord van God. En het is onmogelijk om ondubbelzinnig op te staan voor de waarheid van het Nieuwe Testament in al haar aspecten en tegelijkertijd oecumenisch te zijn. Zoals een wijze voorganger opmerkte, zullen we ofwel onze boodschap beperken, ofwel we zullen onze gemeenschap beperken. Als je besluit om alles in de Schrift te prediken, dan zul je automatisch je gebied van gemeenschap beperken. De keuze is duidelijk. Als iemand trouw is aan het nieuwtestamentische geloof, is het onmogelijk om in dit afvallige uur een brede gemeenschap te hebben, en als iemand toegewijd is aan een brede gemeenschap, moet hij bereid zijn zijn boodschap te beperken.

“In hoofdzaken eenheid, in bijzaken vrijheid en in alles liefde”?

Er zijn geen BIJZAKEN:

Mattheüs 23:23 “... **die andere dingen niet nalaten**”.

Mattheüs 28:19 “... hun lerend **alles** wat Ik u geboden heb, in acht te nemen”.

Handelingen 20:27 “... ik heb niet nagelaten u **heel** het raadsbesluit van God te verkondigen”.

1 Timotheüs 1:3 “... sommigen te bevelen **geen** andere leer te onderwijzen”.

Judas 3 “... aansporing om te **strijden voor het geloof** ...”

Het ALLES principe:

Handelingen 20:27 “**heel**”

1 Korinthiërs 11:2 “**alles**”

Galaten 3:10 “Vervloekt is ieder die niet blijft bij **alles** wat geschreven staat ...”

Psalm 119:127-128 “Daarom heb ik **al** Uw bevelen in **alles** voor recht gehouden ...”

Kolossenzen 1:28 “... opdat wij ieder mens **volmaakt** zouden stellen in Christus ...”

EEN van geest zijn:

1 Korinthiërs 1:10 “... dat u allen eensgezind bent ... **één** van denken en **één** van gevoelen”.

Filippenzen 1:27 “... dat u vaststaat in **één** geest ...”

De gemeente is fundament van de WAARHEID:

1 Timotheüs 3:1-15 “... de gemeente ... zuil en **fundament van de waarheid**”.

Dit zijn óók HOOFDZAKEN:

Rom. 12:2; Jak. 4:4; 1 Joh. 2:15-17; Efez. 5:11; Tit. 2:12; Jak. 1:27; Kol. 1:28; 5:1-3; 1 Kor. 5; 2 Th. 3:6; Hand. 17:11; 1 Joh. 4:1, 6; Openb. 2:2; 1 Th. 5:20-21.

Lees ook:

- “Leert Johannes 17 Oecumenische Eenheid?”: http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Johannes_17_oecumene.pdf
- Rubriek “Christelijke eenheid”: <http://www.verhoevenmarc.be/eenheid.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm